

STJÓRNARTÍÐINDI A 5 — 1975

Nr. 7.

10

26. febrúar 1975.

L Ö G

um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að staðfesta fyrir Íslands hönd samþykkt um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að staðfesta fyrir Íslands hönd samþykkt um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972, undirritaða í London 20. október 1972.

2. gr.

Þegar samþykkt sú, sem um ræðir í 1. gr., hefur verið staðfest, skulu ákvæði hennar hafa lagagildi hér á landi.

Auglýsing um staðfestingu og gildistöku samþykktarinnar skal birt í C-deild Stjórnartíðinda.

3. gr.

Á sama degi, sem samþykktin gengur í gildi, skulu reglurnar koma í staðinn fyrir og ógilda tilskipun um reglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, nr. 79 frá 10. ágúst 1965.

4. gr.

Brot gegn reglum og viðaukum, sem samþykktinni fylgja, varða sektum, ef ekki liggur þyngrri refsing við.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 26. febrúar 1975.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Einar Ágústsson.

Fylgiskjal.

**SAMÞYKKT UM ALÞJÓÐAREGLUR
TIL AÐ KOMA Í VEG FYRIR
ÁREKSTRA Á SJÓ, 1972**

Aðilar að samþykkt þessari,
SEM ÓSKA að tryggja víðtækt öryggi á sjó,

SEM GERA SÉR LJÓSA nauðsyn þess að endurskoða og færa í nútímahorf alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, er fylgdu lokabókun alþjóðaráðstefnunnar um öryggi mannslífa á hafinu, 1960,

SEM HAGA ATHUGAÐ reglur þessar í ljósi þróunarinnar síðan þær voru samþykktar,

HAGA ORÐIÐ ÁSÁTTIR um eftirfarandi:

1. gr.

Almennar skyldur

Aðilar að samþykkt þessari skuldbinda sig til að koma í framkvæmd reglunum og öðrum viðaukum, sem mynda meðfylgjandi alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1972 (eftirleiðis nefndar „reglurnar“).

2. gr.

**Undirritun, fullgilding, staðfesting,
samþykkt og aðild.**

1. Samþykkt þessi skal liggja frammi til undirritunar til 1. júní 1973 og eftir það til aðildar.

2. Ríki, sem eru aðilar Sameinuðu þjóðanna eða einhverrar sérstofnunar þeirra eða Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar eða eiga aðild að samþykktum Alþjóðadómstólsins mega gerast aðilar að samþykkt þessari með:

- (a) undirritun án fyrirvara um fullgilding, staðfestingu eða samþykki;
- (b) undirritun með fyrirvara um fullgilding, staðfestingu eða samþykki og síðari fullgilding, staðfestingu eða samþykki, eða
- (c) aðild.

3. Fullgilding, staðfesting, samþykki eða aðild skal fara fram með þeim hætti að skjal þar að lútandi sé afhent Alþjóðasiglingamálastofnuninni (eftirleiðis nefnd „stofnunin“), sem tilkynni ríkisstjórnnum, sem hafa undirritað eða gerst aðilar að samþykkt þessari, um afhendingu sérhvers slíks skjals og hvenær það hafi verið afhent.

3. gr.

**Gildi samþykktarinnar gagnvart lendum,
sem ekki ráða sér sjálfar.**

1. Í þeim tilvikum, er Sameinuðu þjóðirnar hafa forræði lendna, eða einhver samningsaðila annast samskipti lendna á alþjóðlegum vettvangi, geta þessir aðilar hvenær sem er látið samþykkt þessa ná til slíkra lendna með því að tilkynna það skriflega aðalritara stofnunarinnar (eftirleiðis nefndur „aðalritarinn“).

2. Samþykkt þessi skal frá móttökudegi tilkynningarinnar að telja eða degi, sem þar er tilgreindur, ná til lendunnar, sem þar er nefnd.

3. Sérhverja tilkynningu, sem gefin er samkvæmt 1. tölulið þessarar greinar, má afturkalla, að því er varðar hverja þá lendu, sem í tilkynningunni er greind, og fellur gildi þessarar samþykktar fyrir lenduna niður að ári liðnu frá afturkölluninni eða síðar, sé slíkt fram tekið, þegar afturköllun á sér stað.

4. Aðalritarinn skal kunngera öllum samningsaðilum um tilkynningar, er honum berast varðandi útfærslur á gildisvæði í sambandi við ákvæði þessarar greinar eða afturkallanir.

4. gr.

Gildistaka.

1. (a) Samþykkt þessi skal ganga í gildi að tólf mánuðum liðnum frá þeim degi, er að minnsta kosti 15 ríki hafa gerst aðilar, enda eigi þau ekki minna en 65% af kaupskipum heims, 100 rúmlesta og stærri, miðað annaðhvort við fjölda

eða rúmlestatölu eftir því hvoru markinu verður fyrir náð.

(b) Þrátt fyrir ákvæði stafliðs (a) þessarar greinar, skal samþykkt þessi ekki taka gildi fyrir en 1. janúar 1976.

2. Samþykktin skal ganga í gildi á gildistökudegi fyrir þau ríki, sem í samræmi við 2. grein hafa fullgilt, staðfest eða gerst aðilar hennar eftir að ákvæðum töluliðs 1 (a) hefur verið fullnægt en áður en hún hefur gengið í gildi.

3. Fyrir þau ríki, sem fullgilda, staðfesta, samþykkja eða gerast aðilar að samþykktinni eftir gildistökudag hennar, gengur hún í gildi á afhendingardegi skjals samkvæmt 2. grein.

4. Eftir gildistökudag breytinga á samþykktinni samkvæmt 3. tölulið 6. greinar, skal hver fullgilding, staðfesting, samþykkt eða aðild ná til samþykktarinnar í hinu breytta formi.

5. Á gildistökudegi samþykktarinnar koma reglurnar í staðinn fyrir og fella úr gildi Alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó, 1960.

6. Aðalritarinn skal tilkynna ríkisstjórnnum, er undirritað hafa eða gerst aðilar að þessari samþykkt, um gildistöku-dag.

5. gr.

Ráðstefna um endurskoðun.

1. Stofnuninni er heimilt að kalla til ráðstefnu um endurskoðun á samþykktinni eða reglunum eða hvoru tveggja.

2. Stofnuninni er skylt að kalla til ráðstefnu samningsaðila í þeim tilgangi að endurskoða þessa samþykkt eða reglurnar eða hvort tveggja, ef eigi færri en þriðjungur samningsaðila óskar þess.

6. gr.

Breytingar á reglunum.

1. Sérhver breyting, sem samningsaðili leggur til að gerð verði á reglunum, skal athuguð hjá stofnuninni, fari hann þess á leit.

2. Hljóti breytingartillagan stuðning $\frac{2}{3}$ af aðilum öryggisnefndar stofnunarinnar, sem viðstaddir eru og greiða at-

kvæði, skal hún kunngerð öllum samningsaðilum og meðlimum stofnunarinnar að minnsta kosti sex mánuðum áður en hún verður lögð fyrir þing stofnunarinnar. Hver sá samningsaðili, sem ekki er aðili stofnunarinnar, hefur rétt til að taka þátt í afgreiðslu breytingartillögunnar.

3. Hljóti breytingartillagan samþykki $\frac{2}{3}$ af viðstöddum þingfulltrúum, sem atkvæði greiða, skal aðalritarinn leggja hana fyrir alla samningsaðila til staðfestingar.

4. Slík breyting skal taka gildi á degi, sem þingið ákveður við samþykkt hennar, nema því aðeins að meira en þriðjungur samningsaðila hafi þá fyrir dag tiltekinn af sama þingi tilkynnt stofnuninni að þeir séu breytingunni mótfallnir. Ákvarðanir þingsins varðandi dagsetningar þær, sem um ræðir í þessum tölulið, skulu krefjast stuðnings $\frac{2}{3}$ viðstaddra þingfulltrúa, sem atkvæði greiða.

5. Sérhver breyting skal við gildistöku koma í staðinn fyrir og ógilda fyrri ákvæði, sem breytingin tekur til, að því er varðar alla samningsaðila, sem ekki hafa mótmælt henni.

6. Aðalritarinn skal kunngera öllum samningsaðilum og aðilum stofnunarinnar sérhverja beiðni eða tilkynningu samkvæmt þessari grein, svo og gildistöku-dag hvernar breytingar.

7. gr.

Uppsögn.

1. Samþykkt þessi er uppsegjanleg af hálfu hvers samningsaðila sem er að liðnum fimm árum frá þeim degi, er hún öðlaðist gildi fyrir þeim aðila.

2. Uppsögn skal fara fram með þeim hætti að skjal þar að lútandi sé afhent stofnuninni til vörslu. Aðalritarinn skal tilkynna öllum öðrum samningsaðilum um móttöku uppsagnarskjalsins og afhendingardag þess.

3. Uppsögn kemur til framkvæmda ári eftir að uppsagnarskjalið hefur borist stofnuninni, eða síðar, ef svo er greint í skjalinu.

8. gr.

Varsla og skráning.

1. Samþykkt þessi og reglurnar skulu vera í vörslu stofnunarinnar og aðalritarinn skal senda staðfest afrit til allra ríkisstjórna, sem hafa undirritað samþykktina eða gerst aðilar að henni.

2. Þegar samþykktin hefur tekið gildi skal aðalritarinn senda texta hennar skrifstofu Sameinuðu þjóðanna til skráningar og birtingar samkvæmt 102. grein Sáttmála Sameinuðu þjóðanna.

9. gr.

Tungumál.

Samþykktin ásamt reglunum er gerð í einu eintaki á ensku og frönsku og eru báðir textarnir jafngildir. Löggiltar þýðingar á rússnesku og spænsku skulu gerðar og varðveittar með hinum undirritaða frumtexta.

ÞESSU TIL STAÐFESTINGAR hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð ríkisstjórna sinna, undirritað samþykkt þessa.

GERT Í LONDON tuttugasta dag októbermánaðar 1972.

ALÞJÓÐAREGLUR TIL AÐ KOMA Í VEG FYRIR ÁREKSTRA Á SJÓ, 1972.

KAFLI A — ALMENN ÁKVÆÐI

1. regla

Notkun.

- Reglur þessar gilda um öll skip á hafi úti og á öllum leiðum, sem eru tengdar því og færar eru skipum.
- Í þessum reglum skal ekkert vera því til fyrirstöðu, að fylgt verði sérreglum, sem hlutaðeigandi yfirvöld setja um skipalægi, hafnir, fljót, vötn eða vatnavegu innanlands, sem tengdir eru úthafi og færir eru skipum. Slíkar sérreglur skulu fylgja alþjóðasiglingareglunum eins náð og auðið er.
- Í þessum reglum skal ekkert vera því til fyrirstöðu, að fylgt verði hverjum þeim sérstökum reglum, er einstakar ríkisstjórnir setja um frekari notkun legu- eða merkjaljósanna eða hljóðmerkja

á herskipum og skipum, sem sigla í skipalest. Alþjóðareglurnar brjóta ekki heldur í bága við frekari notkun legu- eða merkjaljósanna á fiskiskipum, sem veiða í flota. Legu- eða merkjaljós eða hljóðmerki, sem eru ákveðin með sérreglum, skulu sem framast er unnt vera þannig gerð, að þau verði ekki tekin fyrir nokkur þeirra ljósanna eða merkja, sem heimilud eru annars staðar í þessum alþjóðareglum.

- Til að framfylgja þessum alþjóðasiglingareglum kann Alþjóðasiglingamálastofnunin að setja ákvæði um aðgreindar siglingaleiðir.
- Ef skip af sérstakri gerð eða skip, sem ætlað er sérstakt hlutverk, getur ekki, að áliti ríkisstjórnar, að öllu leyti fylgt ákvæðum einhverra þessara reglna um fjölda, staðsetningu, sjónarlengd eða lögun ljósanna eða merkja, sem og um fyrirkomulag og einkenni hljóðmerkjataekja, án þess að það brjóti í bága við hið sérstaka hlutverk skipsins, þá skal skipið fara eftir öðrum ákvæðum um fjölda, staðsetningu, sjónarlengd og lögun ljósanna eða merkja, sem og um fyrirkomulag og einkenni hljóðmerkjataekja, er að áliti hlutaðeigandi ríkisstjórnar fylgir ákvæðum alþjóðasiglingareglanna eins náð og kostur er.

2. regla

Ábyrgð.

- Í þessum reglum getur ekkert leyst skip, eiganda þess, skipstjóra eða áhöfn undan ábyrgð, ef siglingareglunum er ekki fylgt eða vanrækt er að gæta þeirra varúðar, sem venjuleg sjómennska krefst eða sérstakar aðstæður kunna að útheimta.
- Þegar fara skal eftir þessum reglum og túlka þær, ber að taka fullt tillit til hvers konar hættu við siglingar, árekstrahættu og allra sérstakra kringumstæðna, þar á meðal takmarkaðrar hæfni hlutaðeigandi skips til að vikja, sem veldur því að ekki verður komist hjá að sniðganga alþjóðasiglingareglurnar til að forðast yfirvofandi hættu.

3. regla

Almennar skilgreiningar.

Við túlkun þessara reglna gilda eftirfarandi skilgreiningar á orðum og hugtökum, nema annað komi fram af samhengi textans:

- a) „Skip“ merkir sérhvert fljótandi far, þar á meðal farkosti án særýmis og sjóflugvélar, sem eru notaðar eða nota má til flutninga á sjó eða vötnum.
 - b) „Vélskip“ merkir sérhvert skip, sem knúð er áfram með vélarafli.
 - c) „Seglskip“ merkir sérhvert skip undir seglum, svo fremi aflvél — sé skipið búið henni — er ekki notuð.
 - d) „Skip að fiskveiðum“ merkir sérhvert skip, sem veiðir með netum, línu, togvörpu eða öðrum veiðarfærum, sem draga úr stjórnhæfni sí íps, en á ekki við um skip, sem veiðir með toglinum eða öðrum þeim veiðarfærum, sem draga ekki úr stjórnhæfni.
 - e) „Sjóflugvél“ merkir hvert það loftfar, sem er þannig búið, að því má stíórna á sjó.
 - f) „Stjórnvana skip“ merkir skip, sem vegna óvenjulegra aðstæðna verður ekki stjórnad eða snúð eins og krafist er í þessum reglum og getur því ekki vikið fyrir öðru skipi.
 - g) „Skip með takmarkaða stjórnhæfni“ merkir skip, er hefur takmarkaða hæfni til stjórnataka eins og kveðið er á um í þessum reglum, vegna þeirra sérstöku starfa, sem skipið er bundið, og getur það því ekki vikið úr leið fyrir öðru skipi.
- Takmarkaða stjórnhæfni teljast hafa:
1. skip við lögn, viðgerð eða upptöku siglingamerkis, neðansjávarstrengs eða leiðslu;
 2. skip við dýpkun, sjómælingar eða neðansjávarvinnu;
 3. skip við móttöku eða losun vista og farms skipa á milli eða við flutning manna, vista eða farms meðan skipið er laust;
 4. skip við flugtak eða lendingu flugvélar um borð;
 5. skip, sem slæðir tundurdufl;

6. skip, sem dregur annað skip við þær aðstæður, að mjög erfitt er fyrir það og skipið, sem dregið er, að víkja frá stefnu sinni.

- h) „Skip, sem er bogað vegna djúpristu“ merkir vélskip, sem á mjög erfitt með að víkja frá stefnu sinni vegna mikillar djúpristu miðað við það dýpi, sem er á siglingaleið þess.
- i) „Laust“ er skip, sem liggur hvorki við akkeri né landfestar eða stendur á grunn.
- j) „Lengd“ og „breidd“ skips merkir mestu lengd og mestu breidd þess.
- k) Skip eru því aðeins talin „í sjónmáli“, að þau sjáist með berum augum hvert frá öðru.
- l) „Takmarkað skyggni“ merkir hverjar þær aðstæður, þegar dregur úr skyggni vegna þoku, dimmviðris, snjókomu, steypiskúra, sandstorma eða af öðrum svipuðum orsökum.

KAFLI B — REGLUR UM STJÓRN OG SIGLINGU

I. hluti — Sigling og stjórn skipa í hvers konar skyggni.

4. regla

Notkun.

Reglur í þessum hluta eiga við í hvaða skyggni sem er.

5. regla

Vörður.

Á hverju skipi skal ávallt halda dyggilega vörð, jafnt með auga og eyra sem öllum tiltækum tækjum, er eiga við aðstæður og ástand hverju sinni, svo að unnt sé að leggja fullkomið mat á aðstæður og hver hætta sé á árekstri.

6. regla

Öruggerferð.

Hverju skipi skal ávallt sigla með öruggri ferð svo að beita megi réttum og fullnægjandi stjórnökum til að komast hjá árekstri og unnt sé að stöðva skipið

á hæfilegri vegalengd, sem aðstæður og ástand marka hverju sinni.

Þegar ákveða skal, hvað sé örugg ferð, skal m. a. taka tillit til eftirtalinna atriða:

- a) Öll skip skulu taka tillit til:
1. skyggni;
 2. fjölda skipa á siglingaleið, þar með þéttra flota fiskiskipa eða annarra skipa;
 3. stjórnhæfni skipa, sérstaklega með tilliti til stöðvunarvegalengdar og hæfni til að snúa við aðstæður hverju sinni;
 4. villuljósa að nóttu til frá ljósum í landi eða vegna endurspeglunar ljósa á eigin skipi;
 5. vindhraða, sjólags og strauma og nálægðar á hættum fyrir siglingar skipa;
 6. djúpristu skipsins miðað við dýpi siglingaleiðar;
- b) Skip með gangfæra ratsjá skulu auk þess taka tillit til:
1. fjarlægðarstillingar, myndgæða og takmarkana ratsjár;
 2. allra annmarka, sem stafa af fjarlægðarstillingu, sem notuð er;
 3. áhrifa sjólags, veðurs og annarra truflanavalda á ratsjármynd;
 4. líkinda þess, að litil skip, ís og reköld komi ekki fram á ratsjónni í nægilegri fjarlægð;
 5. fjölda, legu og hreyfinga skipa, sem birtast á ratsjónni;
 6. nákvæmara mats á skyggni, sem má fá, þegar ratsjá er notuð til að ákveða fjarlægð til skipa eða annarra hluta í nánd.

7. regla

Hætta á árekstri.

- a) Á sérhverju skipi skal beita öllum þeim tækjum og ráðum, sem tiltæk eru og eiga við aðstæður og ástand hverju sinni, til að ganga úr skugga um, hvort hætta sé á árekstri. Ef nokkur vafi er, skal líta svo á, að árekstrarhætta sé fyrir hendi.
- b) Ef skip er þúið ganghæfri ratsjá, skal nota hana af árvegni. Í því felst m. a. stilling ratsjár á lengri vegalengdir,

svo að fá megi viðvörðun um árekstrarhættu í tæka tíð, svo og teikning ratsjármyndar eða jafngild kerfisbundin athugun á endurvörpum, sem birtast á ratsjónni.

- c) Eigi skal draga ályktanir af ónógum upplýsingum, einkum þó ófullnægjandi upplýsingum frá ratsjá.
- d) Þegar ákvarða skal, hvort hætta sé á árekstri, skal m. a. taka til athugunar og hliðsjónar:
1. ef kompásmiðun af skipi, sem nálgast, breytist ekki svo að greint verði, skal gera ráð fyrir, að slík hætta sé fyrir hendi;
 2. jafnvel þó að miðun breytist greinilega getur stundum verið hætta á árekstri, einkum þegar komið er nær mjög stóru skipi eða skipi með annað í drætti eða nálgast er annað skip, sem er mjög skammt undan.

8. regla

Hvernig komast skal hjá árekstri.

- a) Sérhver stjórnþök, sem beitt er til að komast hjá árekstri, skulu, þegar aðstæður leyfa, framkvæmd hiklaust og í tæka tíð, og um leið skal taka fullt tillit til þess, sem góð sjómennska krefst.
- b) Stefubreyting og/eða hraðabreyting til að komast hjá árekstri, skal, ef aðstæður leyfa, vera svo mikil, að á skipi, þar sem fylgst er með siglingu með berum augum eða í ratsjá, verði breytingarinnar vart þegar í stað. Forðast skal tíðar og litlar breytingar á stefnu og hraða.
- c) Ef nægilegt svigrúm er, getur stefnubreyting ein saman verið árangursrikast stjórnþök til að komast hjá því að nálgast annað skip um of, svo framfarlega sem það er gert í tæka tíð, breytt er um stefnu svo um munar og stefnubreyting leiðir ekki til þess, að siglt verði of nærri enn öðru skipi.
- d) Þegar afstýra skal árekstri við annað skip, skal það gert þannig, að skipin fari hvort framhjá öðru í öruggri fjarlægð. Fylgst skal vandlega með, að stjórnþök til að víkja beri tilætlaðan

árangur, uns komið er alveg framhá skipinu og á frian sjó.

- e) Draga skal úr ferð skips eða stöðva það, ef nauðsynlegt er til að forðast árekstur eða ef þörf er frekari tíma til mats á aðstæðum. Þetta skal gert með því að stöðva skrúfu eða annað það, sem knýr skipið áfram, eða með því að láta vél eða skrúfu ganga aftur á bak.

9. regla

Þröngu leiðir.

- a) Skip, sem siglir þröngt sund eða ál, skal halda eins nærri ytri mörkum sundsins eða leiðarinnar, sem veit að stjórnborða, og unnt er án áhættu.
- b) Skip, sem er styttra en 20 metrar, eða seglskip má ekki hindra siglingu skips, er aðeins getur siglt af fullu öryggi með því að þræða þröngu sund eða ál.
- c) Skip, sem er að fiskveiðum, má ekki trufla siglingu skips, er fer eftir þröngu sundi eða ál.
- d) Skip má ekki sigla þvert yfir þröngt sund eða ál, ef það truflar með því siglingu skips, sem öryggis vegna verður að þræða sundið eða álinn. Á síðarnefnda skipinu má nota hljóðmerki, sem kveðið er á um í d-lið 34. reglu, ef vafi leikur á um fyrirætlaða siglingu þess skips, sem ætlar þvert yfir.
- e) 1. Sé því aðeins unnt að sigla fram úr skipi í þröngu sundi eða ál, að skipið hliðri til og beiti sérstökum stjórnstökum, svo að sigla megi framhá því með fullu öryggi, þá skal á skipinu, sem ætlar að sigla uppi og framhá, láta þá fyrirætlun í ljós með viðeigandi hljóðmerki, eins og mælt er fyrir um í 1. grein c-liðar 34. reglu. Sé fallist á framúr-siglingu, skal á skipinu, sem sigla á fram úr, gefa rétt hljóðmerki, eins og ákveðið er í 2. grein c-liðar í 34. reglu, og gera viðhlitandi ráðstafanir til að sigla megi framhá skipinu með fullu öryggi. Ef nokkur vafi er á því, getur sama skip gefið frá sér hljóðmerki eins og kveðið er á um í d-lið 34. reglu.

2. Regla þessi leysir ekki þann, sem siglir fram úr, undan ákvæðum 13. reglu.

- f) Skip, sem nálgast bugðu eða svæði í þröngu sundi eða ál, þar sem önnur skip geta verið í hvarfi, skal sigla með sérstakri árvekni og varúð og gefa viðeigandi hljóðmerki, eins og mælt er fyrir í e-lið 34. reglu.
- g) Sérhvert skip skal, svo fremi aðstæður hverju sinni leyfa, forðast að varpa akkeri í þröngu sundi.

10. regla

Afmarkaðar og aðskildar siglingaleiðir.

- a) Regla þessi mælir fyrir um siglingar á afmörkuðum, aðskildum siglingaleiðum, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin hefur sett ákvæði um.
- b) Skip, sem siglir innan afmarkaðra, aðskilinna siglingaleiða skal:
1. sigla innan afmarkaðrar leiðar, sem við á, og í þá höfuðátt, sem umferð skipa er stefnt innan leiðar-marka;
 2. halda sig eftir því sem framast er unnt frá sjálfum leiðarmörkunum og svæðum, sem afmarka umferðarleiðir;
 3. sigla að jafnaði inn á afmarkaða siglingaleið eða út úr henni við enda leiðarinnar. Þegar siglt er frá hlið inn á afmarkaða siglingaleið eða út úr henni, skal það gert undir eins litlu horni, miðað við höfuðstefnu leiðarinnar, og framkvæmantlegt er.
- c) Eftir því sem framast er unnt, skal forðast að sigla skipi yfir afmarkaða siglingaleið, en ef nauðsyn ber til, þá skal fara yfir leiðina í stefnu, er myndar sem næst rétt horn við höfuðstefnu hinnar afmörkuðu siglingaleiðar.
- d) Á afmörkuðum, aðskildum siglingaleiðum með ströndum fram má umferð skipa, sem eiga leið yfir þær, að jafnaði ekki beinast skemmsta veg yfir umferðarleið, þegar umferðin getur hættulaust fylgt réttri umferðarstefnu þeirrar aðgreindu leiðar, sem næst liggur.

- c) Að jafnaði má ekki sigla skipi yfir svæði, sem skilur að umferðarleidir, né heldur má sigla yfir markalínur, nema því aðeins að skipið ætli að sigla þvert yfir leiðina.
Undantekning er þó gerð:
1. þegar um bráða hættu er að ræða, sem komast verður hjá;
 2. við fiskveiðar á svæði, sem skilur að umferðarleidir.
- f) Á siglingu við endamörk afmarkaðra, aðskilinna siglingaleiða skal gæta sérstakrar varúðar.
- g) Eftir því sem framast er unnt skal komist hjá að varpa akkeri á afmarkaðri, aðskilinni siglingaleið eða í nánd við endamörk leiðarinnar.
- h) Skip, sem siglir ekki eftir afmarkaðri, aðskildri siglingaleið, skal halda sig eins fjarri leiðinni og unnt er.
- i) Skip að fiskveiðum má ekki trufla ferðir skipa, sem sigla eftir afmarkaðri siglingaleið.
- j) Skip, sem er styttra en 20 metrar, eða seglskip má ekki hindra örugga siglingu vélskips á afmarkaðri siglingaleið.

II. hluti — Sigling skipa, sem eru í sjónmáli hvert frá öðru.

11. regla Notkun.

Reglur í þessum hluta eiga við skip, sem eru í sjónmáli hvert frá öðru.

12. regla Seglskip.

- a) Þegar tvö seglskip nálgast hvort annað, þannig að hætta er á árekstri, skulu þau víkja hvort fyrir öðru eftir þeim reglum, sem nú skal greina.
1. þegar þau hafa vind á gagnstæð borð, skal það skipið, sem hefur vindinn á bakborða, víkja fyrir hinu;
 2. þegar bæði hafa vind á sama borð, skal það skipið, sem áveðurs siglir, víkja fyrir hinu, sem í hléi siglir;
 3. ef skip sést til kulborða frá seglskipi, sem hefur vind á bakborða,

og ekki er hægt að ákvarða með fullri vissu, hvort skipið til kuls hefur vindinn á bakborða eða stjórnborða, þá skal víkja fyrir því.

- b) Með orðinu „áveðurs“ í þessari grein er átt við það borðið, sem er gagnstætt því, sem stórseglið er haft í, eða — sé um rásigt skip að ræða — gagnstætt því borði, sem stærsta stageglið eða gaffalseglið er haft í.

13. regla

Sigt fram úr skipi.

- a) Sérhvert skip, sem siglir fram úr öðru skipi, skal víkja fyrir því, án tillits til þess, sem annars segir í reglum þessa kafla.
- b) Skip telst sigla fram úr öðru skipi, ef það nálgast það úr átt, sem er meira en 22,5 gráður aftan við þverskipsstefnu þess, þ. e. a. s. í þeirri afstöðu, miðað við skipið, sem siglt er fram úr, að um nóttu mundi aðeins sjást skutljós þess, en hvorugt hliðarljósa.
- c) Þegar ekki er unnt að ákvarða með vissu, hvort eigið skip teljist sigla fram úr öðru skipi, þá skal álíta, að svo sé, og haga siglingu samkvæmt því.
- d) Ekki skal nein breyting, er síðar verður á innbyrðis afstöðu þessara tveggja skipa, valda því, að skipið, sem siglir fram úr, falli undir ákvæði í reglum þessum um skip, er leiðir þeirra liggja á mis, né leysa það undan þeirri skyldu að halda sig frá skipi því, sem siglt er fram úr, uns komið er alveg framhjá því á frian sjó.

14. regla

Skip, sem sigla gagnstæðar stefnur.

- a) Þegar tvö vélskip mætast á gagnstæðri eða því nær gagnstæðri stefnu, svo að hætt er við árekstri, skulu bæði víkja til stjórnborða, svo að þau komist hvort fram hjá öðru á bakborða.
- b) Telja verður, að þetta eigi við, þegar skip sést beint framundan eða því nær beint framundan. Að nóttu mundi þá sigluljós skipsins bera saman eða því

sem næst og/eða bæði hliðarljósín sjást, en að degi til væri afstaða skipsins tilsvarendi.

- c) Þegar ekki er unnt að ákvarða með vissu, hvort skip séu í þeirri afstöðu, sem að framan greinir, skal álíta, að svo sé, og haga siglingu í samræmi við það.

15. regla

Þegar leiðir skerast.

Þegar tvö vélskip stefna þannig, að leiðir þeirra liggja á mis, og hætt er við árekstri, skal það skipið víkja, sem hefur hitt á stjórnborða, og skal, ef aðstæður leyfa, forðast að fara fyrir framan hitt skipið.

16. regla

Stjórn tök skips, sem vikur.

Skip, sem á að vikja fyrir öðru skipi, skal eftir því sem framast er unnt og í tæka tíð heita stjórn tökum, sem um munar og duga til að vikja og veita nóg rúm.

17. regla

Stjórn tök skips, sem halda skal stefnu og ferð óbreyttri.

- a) 1. Þegar annað tveggja skipa á að vikja, skal hitt halda stefnu sinni og ferð óbreyttri.
2. Á skipi sem halda skal stefnu og ferð óbreyttri, má samt sem áður grípa til eigin stjórnataka til að afstýra árekstri, jafnskjótt og ljóst er, að um borð í skipi því, sem átti að vikja, eru ekki gerðar viðhlitandi ráðstafanir til þess samkvæmt reglum þessum.
- b) Þegar skip það, sem halda skal stefnu og ferð óbreyttri, er af einhverjum ástæðum komið svo nærri, að ekki verður komist hjá árekstri með því einu, sem skipið er áttí að vikja gerir til þess, skal hið fyrnefnda grípa til hverra þeirra úrræða, sem best geta afstýrt árekstri.
- c) Ef vélskip fylgir 2. grein a-liðar þessarar reglu til að afstýra árekstri við annað vélskip, er leiðir þeirra liggja

á mis, skal það, ef aðstæður leyfa, ekki breyta stefnu til bakborða, þegar vikið er fyrir skipi, sem það hefur á bakborðshlið.

- d) Regla þessi leysir ekki skipið, sem á að vikja úr leið, undan þeirri skyldu sinni.

18. regla

Gagnkvæmar skyldur skipa.

Komi ekki annað fram í 9., 10. og 13. reglu, gilda eftirfarandi ákvæði:

- a) Vélskip, sem er laust, skal vikja fyrir:
1. stjórnvana skipi;
 2. skipi með takmarkaða stjórn-hæfni;
 3. skipi að fiskveiðum;
 4. seglskipi.
- b) Seglskip, sem er laust, skal vikja fyrir:
1. stjórnvana skipi;
 2. skipi með takmarkaða stjórn-hæfni;
 3. skipi að fiskveiðum.
- c) Skip að fiskveiðum, sem er laust, skal eftir því sem framast er unnt vikja fyrir:
1. stjórnvana skipi;
 2. skipi með takmarkaða stjórn-hæfni.
- d) 1. Sérhvert skip, annað en stjórnvana skip eða skip með takmarkaða stjórn-hæfni, skal, eftir því sem aðstæður leyfa, forðast að tálma örugga leið skips, sem er bogað vegna djúpristu og sýnir ljós- eða dagmerki, sem um getur í 28. reglu.
2. Skip, sem er bogað vegna djúpristu, skal sigla með sérstakri varúð, og taka fullt tillit til hinna sérstöku aðstæðna skipsins.
- e) Sjóflugvél á sjó skal að jafnaði halda sig fjarri öllum skipum og forðast að hindra siglingu þeirra. Við þær aðstæður, að hætta er á árekstri, skal sjóflugvél þó fara að reglum þessa kafla.

III. hluti — Stjórn og sigling skipa, þegar dregur úr skyggni.

19. regla

Stjórn og sigling skipa í takmörkuðu skyggni.

- a) Regla þessi á við um skip, sem eru ekki í sjónmáli hvert frá öðru, þegar siglt er á eða nærri svæði, þar sem skyggni er takmarkað.
- b) Sérhvert skip skal sigla með öruggri ferð, sem er miðuð við aðstæður og ástand hverju sinni vegna takmarkaðs skyggnis. Vélskip skal hafa vélar sínar viðbúnar tafarlausri gangskiptingu.
- c) Þegar fara skal eftir reglum I. hluta þessa kafla, skal á hverju skipi taka fullt tillit til aðstæðna og ástands hverju sinni vegna takmarkaðs skyggnis.
- d) Þegar aðeins verður vart nærveru annars skips í ratsjá, skal ganga úr skugga um, hvort skipin muni nálgast hvort annað um of og/eða hvort hætta sé á árekstri. Ef svo er, skal í tæka tíð gera ráðstafanir til að auka fjarlægð milli skipanna og afstýra árekstri. Ef breytt er um stefnu við þau stjórnþök, skal eftir því sem framast er unnt komast hjá:
 1. að breyta stefnu til bakborða fyrir skipi, sem er framan við þverskipsstefnu, nema breytt sé stefnu fyrir skipi, sem siglt er fram úr;
 2. að breyta stefnu í átt að skipi, sem er þvert eða aftan við þverskipsstefnu.
- e) Þegar þokumerki heyrast frá skipi, sem virðist vera framan við þvert, eða óumflýjanlegt er að nálgast um of annað skip, sem er framan við þvert, skal sett á minnstu ferð, sem halda má óbreyttri stefnu með. Þetta á við, nema því aðeins að ekki sé talin hætta á árekstri. Ef nauðsyn krefur, skal stöðva skipið alveg og í öllum tilvikum skal sigla með ítrustu varkárni, þar til hætta á árekstri er liðin hjá.

KAFLI C — LJÓS OG DAGMERKI

20. regla

Notkun.

- a) Fylgja skal reglum þessa kafla, hvernig sem viðrar.
- b) Reglunum um siglingaljós skal fylgja frá sólarlagi til sólaruppkomu, og má á þessum tíma engin önnur ljós hafa, sem unnt er að rugla saman við hin lögboðnu siglingaljós og gera erfiðara að greina þau eða draga úr glöggum einkennum þeirra eða torvelda góða útsýn frá skipinu.
- c) Á skipum, sem eru búin þeim ljósum, sem fyrirskipuð eru í þessum reglum, skal einnig hafa ljósin frá sólaruppkomu til sólseturs í takmörkuðu skyggni, og þau má alltaf sýna, þegar það er álitíð nauðsynlegt.
- d) Reglum um dagmerki skal fylgja að deginum.
- e) Siglingaljós og dagmerki þau, sem mælt er fyrir að nota og lýst er í reglunum, skulu vera í samræmi við þau fyrirmæli, sem eru gefin í I. viðauka í þessum alþjóðlegu siglingareglum.

21. regla

Skilgreiningar.

- a) „Sigluljós“ er hvítt ljós, sem er í og yfir langskurðarfleti skips og varpar samfelldri birtu á 22,5 gráðu boga af sjóndeildarhringnum. Sigluljósi skal þannig komið fyrir, að það lýsi beint fram og til hliðar 22,5 gráður aftur fyrir þverskipsstefnu á hvorri hlið skipsins.
- b) „Hliðarljós“ er grænt ljós á stjórnborðshlið og rautt ljós á bakborðshlið og varpi ljósin hvort um sig samfelldri birtu á 112,5 gráðu boga af sjóndeildarhringnum. Þeim sé þannig komið fyrir, að ljósið lýsi beint fram og til hliðar 22,5 gráður aftur fyrir þverskipsstefnu á hvorri hlið eftir því sem við á. Á skipi, sem er styttra en 20 metrar, má hafa hliðarljósin í einu samsettu ljóskeri, sem er í langskurðarfleti skipsins.

- c) „Skutljós“ er hvítt ljós, sem er komið fyrir eins nærri skut skipsins og unnt er og varpar samfelldri birtu yfir 135 gráðu boga af sjóndeildarhringnum; þannig að ljósið lýsi beint aftur og 67,5 gráður á hvora hlið skipsins.
- d) „Dráttarljós“ er gult ljós, sem lýsir eins og skutljósið, sem skilgreint er í c-lið þessarar reglu og er komið fyrir á sama hátt.
- e) „Hringljós“ er ljós, sem varpar samfelldri birtu á 360 gráðu boga sjóndeildarhringsins.
- f) „Blossaljós“ er ljós, sem blossom með reglulegu millibili og með tíðni, sem er 120 blossom eða fleiri á hverri mínútu.

22. regla

Langdrægni siglingaljósa.

Ljós, sem kveðið er á um að hafa uppi í reglum þessum, skulu hafa þann ljósstyrk, sem tilgreindur er í 8. hluta 1. viðauka við reglurnar. Ljósinn skulu að minnsta kosti vera sýnileg þá vegalengd er hér greinir:

- a) Á skipum, sem eru 50 metrar á lengd eða lengri:
 — sigluljós sjáist 6 sjómílar;
 — hliðarljós sjáist 3 sjómílar;
 — skutljós sjáist 3 sjómílar;
 — dráttarljós sjáist 3 sjómílar;
 — hvítt, rautt, grænt eða gult hringljós sjáist 3 sjómílar.
- b) Á skipum, sem eru 12 metrar eða lengri, en styttri en 50 metrar:
 — sigluljós sjáist 5 sjómílar, nema á skipum, sem eru styttri en 20 metrar lýsi ljósið 3 sjómílar;
 — hliðarljós sjáist 2 sjómílar;
 — skutljós sjáist 2 sjómílar;
 — dráttarljós sjáist 2 sjómílar;
 — hvítt, rautt, grænt eða gult hringljós sjáist 2 sjómílar.
- c) Á skipum, sem eru styttri en 12 metrar:
 — sigluljós sjáist 2 sjómílar;
 — hliðarljós sjáist 1 sjómílu;
 — skutljós sjáist 2 sjómílar;
 — dráttarljós sjáist 2 sjómílar;
 — hvítt, rautt, grænt eða gult hringljós sjáist 2 sjómílar.

23. regla

Vélskip, sem er laust.

- a) Vélskip, sem er laust, skal hafa uppi:
 1. sigluljós fram á;
 2. annað sigluljós aftar og ofar en sigluljósið fram á. Skip, styttri en 50 metrar, eru ekki skyld að hafa þetta ljós, en mega hafa það;
 3. hliðarljós;
 4. skutljós.
- b) Svífskip, sem fer á loftpúða yfir sjóinn og án nokkurs særymis, skal auk þeirra siglingaljósa, sem kveðið er á um að hafa í a-lið þessarar reglu, hafa uppi gult blossomljós, sem sést hvaðan sem litið er.
- c) Á vélskipi, sem er styttra en 7 metrar og fer með 7 sjómílna hámarkshraða á klukkustund, má hafa uppi hvítt hringljós í stað ljósa þeirra, sem kveðið er á um í a-lið þessarar reglu. Þetta skip skal einnig hafa uppi hliðarljós, ef það er framkvæmanlegt.

24. regla

Skip, sem draga önnur skip eða ýta þeim.

- a) „Vélskip“, sem dregur annað skip, skal hafa uppi:
 1. tvö sigluljós fram á skipinu og sé annað lóðrétt upp af hinu; koma þessi ljós í stað þess, sem kveðið er á um í 1. grein a-liðar í 23. reglu; þrjú sigluljós, lóðrétt hvert upp af öðru, þegar lengd skipalestar í drætti, mælt frá skut skipsins, sem dregur, til afturenda skipsins, sem dregið er, verður yfir 200 metra;
 2. hliðarljós;
 3. skutljós;
 4. dráttarljós, lóðrétt ofan við skutljósið;
 5. tígullaga dagmerki, þar sem best verður séð, þegar lengd skipalestar í drætti er yfir 200 metra.
- b) Þegar skip, sem ýtir, og annað, sem ýtt er áfram, eru fast tengd í eina samsetta heild, þá skal líta á þau sem eitt vélskip, og hafa skal uppi ljós, sem mælt er fyrir um í 23. reglu.

- c) Þegar vélskip ýtir öðru skipi áfram eða dregur það sér við hlið í öðrum tilvikum en þeim, að um samsetta heild sé að ræða, þá skal skipið hafa uppi þessi ljós:
1. tvö sigluljós fram á skipinu, annað lóðrétt upp af hinu, og koma þau í stað ljóssins, sem lýst er í 1. grein a-liðar í 23. reglu;
 2. hliðarljós;
 3. skutljós.
- d) Þegar a- og e-liður þessarar reglu á við vélskip, þá skal það ennfremur hlíta 2. grein a-liðar í 23. reglu.
- e) Á skipi eða öðru því, sem dregið er, skal hafa uppi:
1. hliðarljós;
 2. skutljós;
 3. tígullaga dagmerki, þar sem best verður séð, þegar lengd skipalestar í drætti verður yfir 200 metra.
- f) Ef fleiri skip eru dregin við hlið dráttarskips, eða þeim er ýtt saman hlið við hlið, þá skulu skipin sýna ljós eins og um eitt skip væri að ræða;
1. skip, sem ýtt er áfram og ekki er hluti samsettrar heildar, skal hafa hliðarljósin fram á skipinu;
 2. skip, sem dregið er við hlið dráttarskips, skal hafa uppi skutljós og fram á skipinu hliðarljós.
- g) Sé af gildri ástæðu óframkvæmanlegt á skipi eða öðru því, sem dregið er, að hafa uppi ljós þau, sem kveðið er á um að sýna í e-lið þessarar reglu, þá skal gera allar hugsanlegar ráðstafanir til að lýsa upp skipið eða það, sem dregið er. Annars skal að minnsta kosti gera viðvart um að verið sé með ljóslaust skip eða annað í drætti.

25. regla

Seglskip, sem er laust, og farkostir undir árum.

- a) Seglskip, sem er laust, skal hafa uppi:
1. hliðarljós;
 2. skutljós.
- b) Á seglskipi, sem er styttra en 12 metrar, má hafa ljós þau, sem mælt er fyrir um í a-lið þessarar reglu, í

einu samsettu ljóskeri, á eða nærri siglutoppi, þar sem það sést best.

- c) Á seglskipi, sem er laust, má auk þeirra ljósa, sem kveðið er á um í a-lið, hafa uppi, á eða nærri siglutoppi, tvö hringljós, annað lóðrétt upp af hinu. Efra ljósið skal vera rautt og neðra ljósið grænt. Hringljósin má þó ekki hafa uppi með samsetta ljóskerinu, sem heimilað er í b-lið reglunnar.
- d) 1. Á seglskipi, sem er styttra en 7 metrar, skal hafa uppi ljósin, sem kveðið er á um í a- eða b-lið, ef slikt er framkvæmanlegt. Ef seglskipið hefur ekki uppi þessi ljós, skal raflugt eða tendrað ljósker, sem sýnir hvítt ljós, vera tiltækt og skal því brugðið upp í tæka tíð til að hindra árekstur.
2. Á farkosti undir árum má hafa uppi þau ljós, sem seglskip á að hafa eftir reglunum, en ef þau ljós eru ekki sýnd, skal raflugt eða tendrað ljósker, sem sýnir hvítt ljós, vera tiltækt, og skal því brugðið upp í tæka tíð til að hindra árekstur.
- e) Á skipi undir seglum, sem jafnframt er knúð vélarafla, skal fram á skipinu, þar sem best verður séð, hafa uppi keilu og vísi oddur keilunnar niður.

26. regla

Fiskiskip.

- a) Skip að fiskveiðum, hvort sem það er laust eða liggur við akkeri, skal aðeins hafa uppi þau ljós og merki, sem kveðið er á um í þessari reglu.
- b) Skip að togveiðum, þ. e. skip, sem dregur vörpu eða annað veiðarfæri í sjó, skal hafa uppi:
1. tvö hringljós, annað lóðrétt upp af hinu; efra ljósið skal vera grænt og neðra ljósið hvítt, eða dagmerki, sem er tvær keilur, önnur lóðrétt upp af hinni, og snúi topparnir saman; á skipi, styttra en 20 metrar, má í stað þessa dagmerkis hafa uppi körfu;

2. sigluljós, aftar og ofar en græna hringljósið; á skipi, styttra en 50 metrar, er ekki skylt að hafa uppi þetta ljós, en það má hafa;
 3. hliðarljós og skutljós, þegar það er á ferð, auk þeirra ljósa, sem á að hafa uppi eftir þessum lið.
- c) Skip að fiskveiðum, annað en skip að togveiðum, skal hafa uppi:
1. tvö hringljós, annað lóðrétt upp af hinu; efra ljósið skal vera rautt og neðra ljósið hvítt, eða dagmerki, sem er tvær keilur, önnur lóðrétt upp af hinni og þannig að topparnir snúi saman; á skipi, styttra en 20 metrar, má í stað þessa dagmerkis hafa uppi kórflu;
 2. hvítt hringljós eða keilu, þegar veiðarfæri í sjó ná lengra en 150 metra í lárétta stefnu frá skipinu, og snúi toppur keilunnar upp og í þá átt, sem veiðarfærið liggur;
 3. hliðarljós og skutljós, þegar það er á ferð, auk þeirra ljósa, sem kveðið er á um að hafa uppi í þessum lið.
- d) Á skipi að fiskveiðum, rétt í námunda við önnur skip, má auk þess hafa uppi þau viðbótarkerki, sem lýst er í II. viðauka við þessar reglur.
- e) Þegar skip er ekki að fiskveiðum, má ekki hafa uppi þau ljós eða dagmerki, sem kveðið er á um að sýna í þessari reglu, heldur aðeins þau ljós og dagmerki, sem jafnlöng skip eiga að sýna.

27. regla

Stjórnvana skip og skip með takmarkaða stjórnhæfni.

- a) Stjórnvana skip skal hafa uppi:
1. tvö rauð hringljós, annað lóðrétt upp af hinu, og þar sem þau sjást best;
 2. tvær kúlur eða áþekk dagmerki, annað lóðrétt upp af hinu, og þar sem þau sjást best;
 3. hliðarljós og skutljós, þegar skipið er á ferð, auk þeirra ljósa, sem á að hafa uppi eftir þessum lið.
- b) Skip með takmarkaða stjórnhæfni, nema skip við slæðingu tundurdufla, skal hafa uppi:
1. þrjú hringljós, lóðrétt hvert upp af öðru, og þar sem þau sjást best. Efsta og neðsta ljósið skal vera rautt, en miðljósið hvítt;
 2. sem dagmerki þrjú tákn, lóðrétt hvert upp af öðru og þar sem best verður séð. Efsta og neðsta merkið á að vera kúla, en miðmerkið tígullaga;
 3. sigluljós, hliðarljós og skutljós, þegar það er á ferð, auk þeirra ljósa, sem á að hafa uppi eftir 1. grein þessa liðar;
 4. ljós eða dagmerki þau, sem mælt er fyrir um í 30. reglu, þegar legið er við akkeri, auk ljósa og dagmerkja, sem kveðið er á um að sýna í 1. og 2. grein þessa liðar.
- c) Skip, sem dregur önnur skip við þannig aðstæður, að það getur ekki vikið frá stefnu sinni, skal auk ljósa eða dagmerkja, sem kveðið er á um að sýna í 1. og 2. grein b-liðar þessarar reglu, hafa uppi þau ljós eða dagmerki, sem á að hafa eftir a-lið 24. reglu.
- d) Dýpkunarskip eða skip við neðan-sjávarvinnu, sem hefur takmarkaða stjórnhæfni, skal hafa uppi þau ljós eða dagmerki, sem kveðið er á um í b-lið þessarar reglu; er skipið mætir hindrun, skal það ennfremur hafa uppi:
1. tvö rauð hringljós, annað lóðrétt upp af hinu, eða tvær kúlur, önnur lóðrétt upp af hinni, sem sýna á hvora hlið hindrunin er;
 2. tvö græn hringljós, annað lóðrétt upp af hinu, eða tvö tígullaga merki, annað lóðrétt upp af hinu, sem sýna á hvora hlið önnur skip geta siglt framhjá;
 3. sigluljós, hliðarljós og skutljós, þegar það er á ferð, auk þeirra ljósa, sem á að hafa uppi eftir þessum lið;
 4. þegar skip, er þessi grein á við, liggur við akkeri, skal það hafa uppi ljós og dagmerki, sem kveðið er á um að sýna í 1. og 2. grein þessa liðar, í stað ljósa eða dagmerkja, sem lýst er í 30. reglu.

- e) Þegar stærð skips, er hefur kafara utanborðs, veldur því, að óframkvæmanlegt er að hafa uppi þau dagmerki, sem kveðið er á um í d-lið þessarar reglu, þá skal þess í stað sýna stíft spjald með nákvæmri mynd af alþjóðafánanum A. Spjaldið skal ekki vera lægra en einn metri á hæð og þess skal gætt, að það sjáist hvaðan sem litið er.
- f) Skip, sem slæðir tundurdufl, skal auk ljósa, sem kveðið er á um í 23. reglu, að vélskip skuli sýna, hafa uppi þrjú græn hringljós eða þrjár kúlur. Eitt þessara ljósa eða dagmerkja skal vera á eða nálægt húni framsigli og eitt á hvorum enda framrár. Ljósín eða kúlurnar merkja, að hættulegt sé fyrir önnur skip að koma nær en 1000 metra frá skut tundurduflasæðarans eða nær en 500 metra á hvora hlið hans.
- g) Á skipum, sem eru styttri en 7 metrar, er ekki skylt að hafa uppi þau ljós, sem fyrirskipað er að sýna í þessari reglu.
- h) Ljós og dagmerki, sem á að hafa uppi eftir þessari reglu, eru ekki merki skipa, er þarfnast aðstoðar og eru í sjávarháska. Neyðarmerkjum er lýst í IV. viðauka þessara alþjóðlegu siglingareglna.

28. regla

Skip böguð vegna djúpristu.

Skip, sem er багаð vegna djúpristu, má auk ljósa þeirra, sem mælt er fyrir um í 23. reglu, að vélskip skuli sýna, hafa uppi, þar sem best verður séð, þrjú rauð hringljós, lóðrétt hvert upp af öðru eða sívalning.

29. regla

Hafnsöguskip.

- a) Skip, sem gegnir hafnsöguerindum, skal hafa uppi:
1. tvö hringljós á eða nærri sigltoppi, annað lóðrétt upp af hinu; efra ljósið skal vera hvítt, neðra ljósið rautt;
 2. auk þess hliðarljós og skutljós, þegar það er laust;

3. akkerisljós eða kúlu, þegar legið er við akkeri, auk ljósanna, sem lýst er í 1. grein.

- b) Á hafnsöguskipi, sem gegnir ekki leiðsöguerindum, skal hafa uppi sömu ljós eða dagmerki og sams konar skip jafnlöng eiga að hafa uppi.

30. regla

Skip, sem liggja við akkeri eða standa á grunn.

- a) Skip, sem liggur við akkeri, skal hafa uppi, þar sem best verður séð:
1. hvítt hringljós eða kúlu framan til á skipinu;
 2. annað hvítt hringljós á eða nærri skut og lægra en ljósið, sem kveðið er á um í 1. grein.
- b) Skip, sem er styttra en 50 metrar, má í stað ljósanna, sem mælt er fyrir um í a-lið, hafa uppi hvítt hringljós, þar sem best verður séð.
- c) Þegar skip, sem er 100 metrar á lengd eða lengra, liggur við akkeri, þá skal jafnframt lýsa upp þilför þess með vinnuljósum þeim, sem um borð eru, eða öðrum jafngildum ljósgjöfum. Önnur skip, sem liggja við akkeri, má lýsa upp á sama hátt.
- d) Skip, sem stendur á grunn, skal hafa uppi þau ljós, sem mælt er fyrir um að sýna í a- og b-lið þessarar reglu, og auk þess, þar sem best verður séð:
1. tvö rauð hringljós, annað lóðrétt upp af hinu;
 2. þrjár kúlur, hver lóðrétt upp af annarri.
- e) Á skipi, styttra en 7 metrar, er ekki skylt að hafa uppi ljós eða dagmerki, sem kveðið er á um að sýna í a-, b- eða d-lið þessarar reglu, þegar skipið liggur við akkeri eða stendur á grunni annars staðar en í eða nálægt þröngu sundi eða ál, eða á akkerislegu eða þar sem er almenn umferð skipa.

31. regla

Sjóflugvélar.

Þegar óframkvæmanlegt reynist að hafa uppi ljós og dagmerki á sjóflugvél, með þeim einkennum, lögun og staðsetn-

ingu, sem krafist er í reglum þessa kafla, þá skal flugvélin hafa uppi ljós og dagmerki, sem fara eins nærri hinum réttu einkennum og staðsetningu og framast er unnt.

KAFLI D — HLJÓÐ- OG LJÓSMERKI

32. regla

Skilgreiningar.

- a) „Flauta“ er sérhvert hljóðgefandi tæki, sem getur gefið frá sér þau hljóð, sem á að gefa, og fullnægir þeim sérstöku kröfum, sem eru settar fram í III. viðauka við siglingareglurnar.
- b) „Stutt hljóð“ merkir hljóð, sem varir í um það bil eina sekúndu.
- c) „Langt hljóð“ merkir hljóð, sem varir í fjórar til sex sekúndur.

33. regla

Tæki til hljóðmerkjagjafa.

- a) Skip, sem er 12 metrar á lengd eða lengra, skal húið flautu og skipsklukku. Skip, sem er 100 metrar á lengd eða lengra, skal auk þess vera húið málmtrumbu og verði hlómur hennar og hljóð ekki tekið fyrir klukknafringingu. Skipsflautan, klukkan og málmtrumban eiga að fullnægja þeim sérstöku kröfum, sem eru settar fram í III. viðauka við siglingareglurnar. Í stað klukkunnar eða málmtrubbunnar má nota annað tæki, sem gefur sömu hljóðeinkenni og þau hvort um sig. Þess skal þó gætt, að ávallt sé unnt að gefa hin fyrirskipuðu hljóðmerki með handaflí.
- b) Ekki er skylt að búa skip, sem er styttra en 12 metrar, hljóðgjöfum þeim, sem kveðið er á um í a-lið. En ef skipið er ekki húið þessum tækjum, skal það hafa einhvern annan útbúnað, sem gefur frá sér fullnægjandi hljóð.

34. regla

Stjórnök og viðvörunarmerki.

- a) Þegar skip eru í sjónmáli hvert frá öðru, skal á vélskipi, sem er laust, og ef beitt er stjórnökum, sem heimiluð

eru eða krafist er í reglum þessum, láta það í ljós með eftirfarandi hljóðmerkjum frá flautunni:

- eitt stutt hljóð merkir: „Ég sný til stjórnborða“;
- tvö stutt hljóð merkja: „Ég sný til bakborða“;
- þrjú stutt hljóð merkja: „Ég læt vélina knýja aftur á bak“.

- b) Á hverju skipi má auk hljóðmerkja, sem lýst er í a-lið reglunnar, gefa ljósmerki, sem eftir atvikum eru endurtekin á meðan stefnu skipsins eða ferð er breytt:

1. Ljósmerki þessi skulu hafa svo hljóðandi merkingu:
 - einn blossi merkir: „Ég sný til stjórnborða“;
 - tveir blossar merkja: „Ég sný til bakborða“;
 - þrír blossar merkja: „Ég læt vélina knýja aftur á bak“.

2. Lengd hvers blossa skal vera um það bil ein sekúnda; bilið milli blossanna skal einnig vera um það bil ein sekúnda og bil milli ljósmerkja, sem eru send hvert á eftir öðru, skal ekki vera styttra en 10 sekúndur.

3. Ef skipið er húið sérstöku ljóskeri til þessara merkjagjafa, skal það vera hvítt hringljós, sem sést að minnsta kosti í 5 sjómílna fjarlægð og skal það fullnægja þeim fyrir-mælum, sem eru sett í I. viðauka við reglurnar.

- c) Þegar skip eru í sjónmáli hvort frá öðru í þröngu sundi eða ál, gilda þessar reglur:

1. Á skipi, sem ætlar að sigla fram úr öðru skipi, skal í samræmi við 1. grein e-liðar í 9. reglu láta víla um fyrirhugaða framúrsiglingu með hljóðmerkjum frá flautunni:
 - tvö löng hljóð með eftirfarandi stuttu hljóði merkja: „Ég ætla að sigla fram úr yður á stjórnborða“;
 - tvö löng hljóð með eftirfarandi tveimur stuttum hljóðum merkja: „Ég ætla að sigla fram úr yður á bakborða“.

2. Á skipi því, sem sigla á fram úr, skal í samræmi við 1. grein e-liðar í 9. reglu láta í ljós að fallist sé á framúrsglingu með þessum hljóðmerkjum frá flautunni:
- eitt langt hljóð, eitt stutt, eitt langt og eitt stutt hljóð; og skal gefa hljóðmerkin í þessari röð.
- d) Þegar skip eru í sjónmáli hvort frá öðru og nálgast hvort annað, en fyrirætlanir og sigling annars skipsins er af einhverjum ástæðum óskiljanleg stjórnendum hins, eða efast er um, að fullnægjandi ráðstafanir séu gerðar á hinu skipinu til að komast hjá árekstri, þá skal þegar í stað láta slíkar efasemdir í ljós með því að blása hratt að minnsta kosti 5 stutt hljóð í flautuna. Auk hljóðmerkisins má sýna ljósmerki, sem eru a. m. k. 5 stuttir blossar, er lýsa hratt hver á eftir öðrum.
- e) Á skipi, sem nálgast bugðu eða svæði í sundi eða ál, þar sem önnur skip geta verið í hvarfi, skal gefa eitt langt hljóð. Á skipi, sem nálgast bugðuna eða hvarfið hinum megin frá, þar sem hljóðmerkið kann að heyrast, skal því svarað með öðru löngu hljóði.
- f) Ef skip eru húin flautum með meira en 100 metra innbyrðis fjarlægð, þá skal aðeins nota eina flautu til að gefa hljóðmerki vegna stjórnataka og til viðvörunar.

35. regla

Hljóðmerki í takmörkuðu skyggni.

Á eða nærri svæði, þar sem skyggni er takmarkað, skal, hvort sem er á nóttu eða degi, gefa hljóðmerki þau, sem lýst er í þessari reglu, þannig:

- a) Á vélskipi, sem er á ferð, skal með 2ja mínútna millibili í mesta lagi láta kveða við eitt langt hljóð.
- b) Á vélskipi, sem er laust, en hefur stöðvast og er ferðlaust, skal með 2ja mínútna millibili í mesta lagi láta kveða við tvö löng hljóð með um það bil 2ja sekúndna þögn á milli þeirra.
- c) Á stjórnvana skipi, skipi með takmarkaða stjórnþæfni, skipi, sem er bogað vegna djúpristu, seglskipi, skipi

að fiskveiðum og skipi, sem dregur annað skip eða ýtir því, skal í stað hljóðmerkja þeirra, sem fyrirskipað er að gefa í a- eða b-lið þessarar reglu, með 2ja mínútna millibili í mesta lagi gefa þrjú hljóð hvert á eftir öðru, sem sé eitt langt hljóð og á eftir því tvö stutt hljóð.

- d) Á skipi, sem dregið er, eða ef fleiri en eitt skip eru í eftirdragi, þá á síðasta skipi í lestinni, ef það er mannað, skal með 2ja mínútna millibili í mesta lagi gefa fjögur hljóð hvert á eftir öðru, sem sé eitt langt hljóð og á eftir því þrjú stutt. Þegar því verður við komið, skal gefa þetta hljóðmerki strax á eftir hljóðmerkjum dráttarskipsins.
- e) Þegar skip, sem ýtir, og annað, sem ýtt er áfram, eru fast tengd í eina samsetta heild, þá skal líta á þau sem vélskip og gefa skal hljóðmerki þau, sem fyrirskipað er að gefa í a- eða b-lið þessarar reglu, eftir því sem við á.
- f) Á skipi, sem liggur við akkeri, skal með einnar mínútu millibili í mesta lagi hringja skipsklukkunni ótt og títt í um það bil 5 sekúndur. Á skipum, sem eru 100 metrar á lengd eða lengri, skal hringja klukkunni fram á skipinu, og strax á eftir klukknahringingunni skal berja málmtrumbu aftur á skipinu ótt og títt í um það bil 5 sekúndur. Á skipi, sem liggur við akkeri, má auk þess gefa þrjú hljóð hvert á eftir öðru, sem sé eitt stutt, eitt langt og eitt stutt hljóð til að vara skip, sem nálgast, við stað skipsins og hver hætta kunni að vera á árekstri.
- g) Á skipi, sem stendur á grunni, skal hringja klukkunni ótt og títt í um það bil 5 sekúndur, og ef þess er krafist skal berja málmtrumbuna eins og kveðið er á um í f-lið þessarar reglu. Auk þess skal slá þrjú, sérstök og greinileg högg á klukkuna strax á undan og eftir hverri klukknahringingu. Á skipi, sem stendur á grunni, má auk þess gefa önnur hljóðmerki með flautunni eftir því sem við á.

- h) Á skipi, sem er styttra en 12 metrar, er ekki skylt að gefa ofangreind hljóðmerki. Ef slík hljóðmerki eru ekki gefin, skal með 2ja mínútna millibili í mesta lagi gefa einhver önnur greinileg hljóðmerki.
- i) Á hafnsöguskipi, sem gegnir leiðsöguerindum, má auk hljóðmerkja, sem kveðið er á um í a-, b- eða f-lið þessarar reglu, gefa fjögur stutt hljóð til auðkenningar hafnsöguskipinu.

36. regla

Merki til að vekja á sér athygli.

Á sérhverju skipi má sýna ljós eða gefa hljóðmerki, ef það telst nauðsynlegt til þess að vekja athygli áhafnar um borð í öðru skipi. Þessum ljós- eða hljóðmerkjum má þó ekki rugla saman við neitt af þeim merkjum, sem heimilað er að nota annars staðar í þessum siglingareglum. Einnig má beina ljóskastara í átt að hættunni, en þó þannig, að það trúfli ekki önnur skip.

37. regla

Neyðarmerki.

Þegar skip er í sjávarháská og þarfnast aðstoðar, skal nota eða sýna þau merki, sem mælt er fyrir um í IV. viðauka við þessar reglur.

KAFLI E — UNÐANÞÁGUR

38. regla

Undanþágur.

Sérhvert skip (eða flokkur skipa), sem lagður er kjölur að eða er á samsvarandi smíðastigi, áður en þessar alþjóðlegu siglingareglur taka gildi, má, svo fremi að skipið uppfylli kröfur í alþjóðsiglingareglum frá 1960, vera undanþegið að fylgja þessum alþjóðareglum varðandi þau atriði, sem hér greinir:

- a) Uppsetningu ljósa með þá langdrægni, sem krafist er í 22. reglu, í allt að 4 ár frá þeim degi, að þessar siglingareglur taka gildi.
- b) Uppsetningu ljósa með þeim sérstöku litareinkennum, sem krafist er í 7.

hluta í I. viðauka við siglingareglurnar, í allt að 4 ár frá þeim degi, að þessar siglingareglur taka gildi.

- c) Tilfærsla siglingaljósa vegna breytinga frá ensku máli í metrakerfi og notkun lengdarmála upp á heilan og hálfan metra er undanþegin um alla framtíð.
- d) 1. Tilmærsla á sigluljósi skipa, sem eru styttri en 150 metrar, vegna fyrirmæla í 3. kafla a) í I. viðauka við reglurnar er undanþegin um alla framtíð.
2. Tilmærsla sigluljósa skipa, sem eru 150 metrar á lengd eða lengri, vegna fyrirmæla í 3. kafla a) í I. viðauka við siglingareglurnar er undanþegin í allt að 9 ár frá þeim degi, er siglingareglur þessar taka gildi.
- e) Tilmærsla sigluljósa vegna fyrirmæla í 2. kafla b) í I. viðauka er undanþegin í allt að 9 ár frá þeim degi, er þessar siglingareglur taka gildi.
- f) Tilmærsla hliðarljósa vegna fyrirmæla í 2. kafla g) og í 3. kafla b) í I. viðauka er undanþegin í allt að 9 ár frá þeim degi, er þessar siglingareglur taka gildi.
- g) Fyrirmæli um hljóðmerkjataeki, sem kveðið er á um í III. viðauka, eru undanþegin framkvæmd í allt að 9 ár frá þeim degi, er siglingareglur þessar taka gildi.

I. Viðauki

STAÐSETNING LJÓSA OG MERKJA SÉRSTÖK GERÐ ÞEIRRA OG LÖGUN

1. Skilgreining.

„Hæð upp frá bol skipsins“ merkir hæð upp frá efsta þilfari, sem nær stafna á milli.

2. Lóðrétt staðsetning siglingaljósa og fjarlægð á milli þeirra.

- a) Á vélskipi, sem er 20 metrar á lengd eða lengra, skal koma sigluljósi fyrir sem hér segir:
1. Fremra sigluljósið, eða ef einungis er haft uppi eitt sigluljós, þá það

- ljós, skal að minnsta kosti vera í 6 metra hæð upp frá bol skipsins. Ef skipið er breiðara en 6 metrar, þá skal ljósið vera að minnsta kosti jafnmarga metra upp frá bol skipsins og breidd skipsins nemur. Sigluljósið þarf þó ekki að setja hærra en 12 metra upp frá bol skipsins.
2. Þegar 2 sigluljós eru höfð uppi skal aftara ljósið vera að minnsta kosti 4,5 metrum hærra en fremra ljósið, mælt í lóðlinu.
- b) Lóðrétt fjarlægð milli sigluljósa vélskipa skal vera svo mikil, að aftara sigluljósið sjáist frá sjávarfleti í 1090 metra fjarlægð frá stafni skipsins, og við eðlilegan stafnhalla ofan við fremra sigluljósið og aðgreint frá því.
- c) Sigluljósi vélskipa, sem er 12 metra langt eða lengra, en styttra en 20 metrar, skal komið fyrir a. m. k. í 2,5 metra hæð ofan við borðstokk skipsins.
- d) Efsta ljósið á vélskipi, sem er styttra en 12 metrar, má vera lægra en 2,5 metra ofan við borðstokkinn. Þegar sigluljós er haft uppi auk hliðarljósa og skutljóss, skal sigluljósið samt vera að minnsta kosti einum metra hærra en hliðarljósin.
- e) Öðru tveggja eða einu þriggja sigluljósa, sem vélskip skulu hafa uppi, er þau draga annað skip eða ýta því, skal komið fyrir á sama stað og fremra sigluljósi vélskipa.
- f) Einu eða fleiri sigluljósum skal ætíð komið fyrir ofan við og laust við önnur ljós og hindranir.
- g) Á vélskipi má ekki setja hliðarljós hærra yfir bol skipsins en sem nemur $\frac{3}{4}$ af hæð fremra sigluljóssins. Hliðarljósin mega ekki vera svo lág, að þeim verði ruglað saman við þilfarsljós.
- h) Ef hliðarljósin eru í samsettu ljóskeri á skipi, sem er styttra en 20 metrar, þá skulu hliðarljósin vera að minnsta kosti einn metra neðan við sigluljósið.
- i) Þegar mælt er fyrir í siglingareglunum að hafa uppi tvö eða þrjú ljós, lóðrétt hvert upp af öðru, skal fjarlægð milli ljósanna vera sem hér segir:
1. á skipi, sem er 20 metra langt eða lengra, skulu að minnsta kosti vera 2 metrar á milli ljósanna. Neðra eða neðsta ljósið skal, nema hafa skuli uppi dráttarljós, vera að minnsta kosti 4 metra ofan við bol skipsins;
 2. á skipi, sem er styttra en 20 metrar, skal að minnsta kosti vera einn metri á milli ljósanna. Neðra eða neðsta ljósið skal, nema hafa skuli uppi dráttarljós, vera að minnsta kosti 2 metra ofan við borðstokkinn;
 3. þegar þrjú ljós eru höfð uppi, skal vera jafnt bil á milli þeirra.
- j) Á skipi að fiskveiðum skal lægra hringljósið, er þau skip skulu hafa uppi, vera svo hátt ofan við hliðarljósin að nemi að minnsta kosti tvöfaldrí fjarlægð milli hringljósanna.
- k) Þegar höfð eru uppi tvö akkerisljós, skal fremra ljósið vera að minnsta kosti 4,5 metrum ofan en aftara ljósið. Á skipi, sem er 50 metrar á lengd eða lengra, skal fremra akkerisljósið vera í minnst 6 metra hæð ofan við bol skipsins.

3. Lárétt staðsetning ljósa og fjarlægð á milli þeirra.

- a) Lárétt fjarlægð milli sigluljósa á skipi, sem er skylt að hafa uppi tvö sigluljós, skal vera að minnsta kosti hálf skipslengdin, en þarf þó ekki að vera lengri en 100 metrar. Fremra sigluljósi má ekki koma fyrir fjær stafni en sem nemur fjórðungi af lengd skipsins.
- b) Á skipi, sem er 20 metrar á lengd eða lengra, skal ekki setja hliðarljósin framan við fremri sigluljósin. Hliðarljósum skal komið fyrir á eða nærri hliðum skipsins.

4. Nánari ákvarðanir um staðsetningu stefnuljósa á fiskiskipum, dýpkunarskipum og skipum við neðansjárvinnu.

- a) Ljósíð, sem kveðið er á um að sýna í 2. grein c-liðar í 26. reglu og sýnir í hvaða átt veiðarfæri skips að fiskveiðum liggur, skal vera að minnsta kosti í 2ja metra, en í mesta lagi í 6 metra lárétttri fjarlægð frá bæði rauða og hvíta hringljósinu. Ljós þetta skal ekki vera hærra en hvíta hringljósið, sem mælt er fyrir að sýna í 1. grein c-liðar í 26. reglu, og ekki lægra en hliðarljósin.
- b) Ljós og merki, sem kveðið er á um að hafa uppi í 1. og 2. grein d-liðar í 27. reglu til að sýna á hvora hlið dýpkunarskips og skips, er vinnur við neðansjárvinnu, hindrunin er og/eða á hvora hlið telst öruggt að sigla framhjá, skal komið fyrir í eins mikilli lárétttri fjarlægð og unnt er frá ljósum þeim eða merkjum, sem kveðið er á um að hafa uppi í 1. og 2. grein b-liðar í 27. reglu; lárétt fjarlægð frá nefndum ljósum og merkjum í 27. grein skal þó aldrei vera minni en 2 metrar. Hærra ljósið eða dagmerkið má ekki undir neinum kringumstæðum vera hærra en það ljós eða dagmerki. sem lægst er þeirra þriggja ljósa og dagmerkja, er á að hafa uppi skv. 1. og 2. grein b-liðar 27. reglu.

5. Hlífar fyrir hliðarljósa.

Hliðarljósin skulu að þeirri hlið, sem veit inn að skipinu, vera búin hlífum, sem eru svartmálaðar, en gljáláusar. Hlífarnar skulu fullnægja kröfum þeim, sem eru gerðar í 9. hluta þessa viðauka. Þegar notað er samsett ljósker með einni lóðrétttri þráðgrind og örmjóu bili á milli græna og rauða ljósgeirans, há þarf ekki að búa hliðarljósin hlífum að utanverðu.

6. Dagmerki.

- a) Dagmerki skulu vera svört og af eftirfarandi stærðum:
1. Þvermál kúlu skal ekki vera minna en 0,6 metrar.
 2. Þvermál grunnflatar keilu skal

ekki vera minna en 0,6 metrar. Hæð keilunnar skal vera jöfn þvermáli grunnflatar hennar.

3. Þvermál sívalnings skal vera a. m. k. 0,6 metrar. Hæð sívalnings skal vera tvisvar sinnum þvermál hans.
 4. Tígullaga merki skal vera 2 keilur, sem hafa sameiginlegan grunnflöt og séu keilurnar af sömu gerð og lýst er í 2. grein að ofan.
- b) Lóðrétt fjarlægð á milli merkja skal vera a. m. k. 1,5 metrar.
- c) Á skipi, sem er styttra en 20 metrar, má hafa uppi minni dagmerki, en þau skulu svara til stærðar skipsins; fjarlægð milli merkjanna má stytta samsvandi.

7. Skilgreining lita á siglingaljósum.

Litur allra siglingaljósa skal vera í samræmi við eftirfarandi staðla, sem eru innan marka, er tilgreind eru um hvern lit í litatöflu, sem Alþjóðaljósanefndin (CIE) hefur gert.

Mörkin fyrir hvern lit eru gefin með hornhnitum, sem eru þessi:

1. Hvítt						
x	0.525	0.525	0.452	0.310	0.310	0.443
y	0.382	0.440	0.440	0.348	0.283	0.382
2. Grænt						
x	0.028	0.009	0.300	0.203		
y	0.385	0.723	0.511	0.356		
3. Rautt						
x	0.680	0.660	0.735	0.721		
y	0.320	0.320	0.265	0.259		
4. Gult						
x	0.612	0.618	0.575	0.575		
y	0.382	0.382	0.425	0.406		

8. Ljósstyrkur.

- a) Minnsta ljósstyrk skal reikna út með því að nota jöfnuna:

$$I = 3,43 \times 10^6 \times T \times D^2 \times K^{-D}$$

þar sem I er ljósstyrkur í kertum (candela), þegar ljósið er komið á sinn stað og í notkun.

T er raftregðustuðull 2×10^{-7} lux.

D er langdrægni (sjónarlengd) ljóssins í sjómílum.

K er ljósburðargæði andrúmsloftsins eða hver skilyrði eru til þess að ljósið sjáist.

Fyrir ljós þau, sem lýst er í reglunum, skal K-gildi vera 0,8 og svarar það til, að skyggni með berum augum sé um það bil 13 sjómílar.

- b) Í eftirfarandi töflu er röð samsvarandi gilda, sem eru fundin með jöfnunni:

Langdrægni ljóssins (sjónarlengd) í sjómílum	Ljósmaðni í kertum (candela) K 0,8
D	I
1	0,9
2	4,3
3	12
4	27
5	52
6	94

Athugið: Hámarksljósmaðni siglingaljósa ætti að miða við að komist verði hjá óskilegri blindun.

9. Láréttir ljósgeirar.

- a) 1. Hliðarljósin skulu þaðan, sem þeim er komið fyrir um borð, sýna lágmarksljósmaðni, sem krafist er í stefnu fram á við. Ljósstyrkur skal minnka og verða í reynd ómælanlegur 1—3 gráður utan þess geira, sem ljósið skal lýsa í.
2. Lágmarksljósstyrkur skutljósa og hliðarljósa, 22,5 gráður aftan við þverskipsstefnu, skal vera á boga af sjóndeildarhringnum, sem er allt að því 5 gráður frá mörkum og innan þeirra ljósgeira, sem kveðið var á um í 21. reglu. Frá fimm gráðum innan marka lögboðinna ljósgeira má ljósmaðnið minnka um 50 af hundraði að endamörkum þeirra; ljósstyrkur skal síðan minnka stöðugt, uns hann er í reynd ómælanlegur og skal vera svo eigi síðar en á boga, sem er 5 gráður utan ljósgeiranna, sem fyrirskipt er að ljósin lýsi.

- b) Hringljósum skal komið þannig fyrir, að ekki beri fyrir þau stærri hluti mastra, siglutoppa eða yfirbygginga en sem nemi 6 gráðum af sjóndeildarhringnum; þetta ákvæði á þó ekki við um akkerisljós, sem þarf ekki að setja ofar bol skipsins en vel er framkvæmanlegt.

10. Lóðréttir ljósgeirar.

- a) Lóðréttir ljósgeirar rafljósa, nema um seglskip sé að ræða, skulu lýsa og tryggja:
1. að lágmarksljósmaðni, sem krafist er, verði á samfelldum 10 gráðu boga; frá 5 gráðum yfir láréttum fleti að 5 gráðum undir láréttum fleti;
 2. að minnsta kosti 60 af hundraði þess lágmarksljósmaðns, sem krafist er, verði á samfelldum boga frá 7,5 gráðum yfir láréttum fleti að 7,5 gráðum undir láréttum fleti.
- b) Ef um seglskip er að ræða, skal þess gætt, að lóðréttir ljósgeirar rafljósa lýsi þannig:
1. að lágmarksljósmaðni, sem krafist er, verði á samfelldum 10 gráðu boga; frá 5 gráðum yfir láréttum fleti að 5 gráðum undir láréttum fleti;
 2. að minnsta kosti 50 af hundraði þess lágmarksljósmaðns, sem krafist er, verði á samfelldum boga frá 25 gráðum yfir láréttum fleti að 25 gráðum undir láréttum fleti.
- c) Þegar um önnur ljós en rafljós er að ræða, skal fylgja þessum ákvæðum um lýsingu eins náð og kostur er.

11. Ljósstyrkleiki annarra ljósa en rafljósa.

Önnur ljós en rafljós skulu, eftir því sem framkvæmanlegt er, uppfylla kröfur um lágmarksljósstyrk eins og skilgreint er í töflu í 8. kafla þessa viðbætis.

Stefnuljós.

Drátt fyrir ákvæði í f-lið 2. greinar þessa viðbætis, skal stefnuljósi, sem kveðið er á um að hafa í b-lið 34. reglu,

komið fyrir í sama lóðrétt langskurðarfleti og sigluljósið eða sigluljósinn eru í; þar sem það er framkvæmanlegt skal stefnuljósið vera að minnsta kosti 2 metra lóðrétt ofan við fremra sigluljósið, þess skal þó gætt, að stefnuljósið sé að minnsta kosti 2 metra lóðrétt fyrir ofan eða neðan aftara sigluljósið. Á skipi með aðeins eitt sigluljós skal, ef skip er búið sérstöku stefnuljósi, hafa ljósið þar sem það sést best, en að minnsta kosti í 2ja metra lóðrétttri fjarlægð frá sigluljósinu.

13. Samþykkt.

Útbúnaður ljósa og merkja svo og uppsetning ljósa um borð í skipum skal uppfylla þær kröfur, sem hlutaðeigandi opinber yfirvöld í landi því, sem skipið er skrásett, setja.

II. Viðauki

VIÐBÓTARMERKI FYRIR FISKISKIP, SEM ERU AÐ VEIÐUM Í GRENND HVERT VIÐ ANNAÐ

I. Almenn ákvæði.

Ef ljós þau, sem hér er um fjallað, eru samkvæmt heimild í d-lið 26. reglu höfð uppi, skal þeim komið fyrir þar sem þau sjást best með að minnsta kosti 0,9 metra millibili, en lægra en ljósunum, sem lýst er í 1. greinum b- og c-liðar í 26. reglu. Ljósinn skulu sjást hvaðan sem lítið er, í að minnsta kosti einnar sjómílu fjarlægð, en þó styttra en ljósinn, sem skylt er að hafa á fiskiskipum eftir þessum reglum.

2. Merki skipa að togveiðum.

- a) Á skipi að togveiðum, hvort sem það veiðir með botnvörpu eða flotvörpu, má hafa uppi:
1. þegar vörpunni er kastað: tvö hvít ljós, annað lóðrétt upp af hinu;
 2. þegar varpan er hífð um borð: hvítt ljós, lóðrétt yfir rauðu ljósi;
 3. þegar varpan er föst í einhverri hindrun: tvö rauð ljós, annað lóðrétt upp af hinu.

- b) Á skipum, er toga vörpu á milli sín, má á hvoru þeirra um sig:

1. beina ljóskastara að nóttu til fram á við og fyrir stafn hins skipsins, sem varpan er toguð í félagi með;
2. hafa uppi ljósin, sem kveðið er á um í a-lið 2. hluta hér að framan, þegar vörpunni er kastað eða hún er hífð um borð, eða er föst í einhverri hindrun.

3. Merki skipa að nótaveiðum.

Á skipum að nótaveiðum má hafa uppi 2 gul ljós, annað lóðrétt upp af hinu. Ljósinn skulu blossa til skiptis hverja sekúndu, þannig að ljós sé á efra ljóskeru, þegar slökkt er á því neðra og svo öfugt. Ljós þessi má eingöngu sýna, þegar skipið er bundið veiðarfærum sínum.

III. Viðauki

UM TÆKNILEGAN ÚTBÚNAÐ OG GERÐ HLJÓÐMERKJATÆKJA

1. Flautur.

- a) **Tíðni og langdrægni hljóðmerkja.**
Grundvallartíðni skal vera innan marka 70 og 700 riða (Hz).
Langdrægni heyrarlegra hljóðmerkja frá flautu skal ákvarða með tíðnum, sem eru innan marka 180—700 riða (Hz) ($\pm 1\%$) og ná því stigi hljóðþrýstings, sem tilgreint er í 1. grein c-liðar hér á eftir. Tíðnirnar geta verið grundvallartíðnin og/eða ein eða fleiri hærri tíðnir.
- b) **Mörk grundvallartíðna.**
Til þess að tryggja mikla fjölbreytni í einkennum hljóðmerkja frá skipsflautu skal grundvallartíðni flautu liggja milli eftirfarandi marka:
1. 70—200 rið (Hz) á skipum, sem eru 200 metrar á lengd eða lengri.
 2. 130—350 rið (Hz) á skipum, sem eru 75 metrar á lengd eða lengri, en styttri en 200 metrar.
 3. 250—700 rið (Hz) á skipum, sem eru styttri en 75 metrar.

c) **Styrkur hljóðmerkja og langdrægni þeirra.**

Skipsflauta um borð skal í þá átt, sem hljóðstyrkur flautunnar er mestur, og í eins metra fjarlægð frá flautunni ná hljóðþrýstistigi, sem er að minnsta kosti einn þriðji úr áttund og innan tíðnimarka 180 og 700 riða (Hz) ($\pm 1\%$) og ná a. m. k. þeim gildum, sem gefin eru í eftirfarandi töflu:

Skips lengd í metrum	Tónstígin $\frac{1}{8}$ úr áttund í eins m fjarlægð, talinn í dB 2×10^{-5} N/m ²	Langdrægni heyrnlegra hljóðmerkja í sjómílum
200 eða lengri	143	2
75, en styttri en 200	138	1.5
20, en styttri en 75	130	1
Styttri en 20	120	0.5

Tölur um langdrægni hljóðmerkja í töflunni að ofan eru til upplýsinga. Í kyrru veðri um borð í skipi með venjulegan hávaða í bakgrunn á þeim stöðum, sem hlustað er, eru 90% líkur til að tölurnar gefi nokkurn veginn þá langdrægni, sem heyrna má í flautu í beinu framhaldi af langskurðarfleti (miðjuási) hennar. Venjulegur bakgrunnshávaði er talinn vera 68 dB í þeirri áttund, sem hefur miðju á 250 riðum (Hz) og 63 dB í áttund, sem hefur miðju á 500 riðum (Hz).

Í reynd er sú vegalengd, sem hljóð flautunnar heyrir, ákaflega breytileg og ræður veðurlag mestu um langdrægni hljóðsins. Gildin, sem eru gefin, má líta á sem dæmigerð, en í roki og miklum hávaða í nánd við þá staði, sem hlustað er, getur dregið verulega úr langdrægni hljóðmerkjanna.

d) **Stefnugefandi þættir.**

Hljóðþrýstistig flautu, sem beinir hljóðinu í ákveðna átt, skal ekki vera meira en 4 dB undir hljóðþrýstistigi í langskurðarfleti flautunnar í hvaða stefnu sem er í láréttum fleti innan $\pm 45^\circ$ horns frá langskurðarfletinum. Hljóðþrýstistigið í allar aðrar áttir í láréttum fleti skal ekki vera

meira en 10 dB undir hljóðþrýstistigi í langskurðarfleti flautunnar, þannig að langdrægni hljóðsins í allar áttir verði a. m. k. helmingur af langdrægni í stefnu, sem er í beinu framhaldi af langskurðarfletinum. Hljóðþrýstistigið skal mæla á hljóðsviðinu einn þriðji úr áttund, sem ákvarðar langdrægni hljóðmerkja.

e) **Staðsetning skipsflautu.**

Pegar nota skal sem einu flautuna um borð flautu, sem beinir hljóðinu í ákveðna átt, skal koma henni þannig fyrir, að hámarks hljóðstyrkur flautunnar sé beint framundan.

Skipsflautu skal setja eins hátt um borð í skipinu og framkvæmanlegt er til þess að draga úr því, að hljóðið rofni eða truflist af hindrunum, og einnig til að draga sem mest úr þeirri hættu að áhöfnin verði fyrir heyrnarskaða. Hljóðþrýstistig hljóðmerkja frá eigin skipi skal ekki vera hærra en 110 dB (A) á þeim stöðum, sem hlustað er um borð, og ef það er framkvæmanlegt ætti það ekki að vera hærra en 100 dB (A).

f) **Skip útbúin fleiri en einni flautu.**

Ef skip eru búin flautum, sem eru í meira en 100 metra innbyrðis fjarlægð, skal koma þeim svo fyrir, að þær gefi ekki hljóð frá sér báðar um leið.

g) **Samsett flautukerfi.**

Ef hljóðsvið einu flautunnar um borð eða einnar af flautunum, sem fjallað er um í lið 1 f) að framan, virðist hafa svæði með mjög skertu hljóðmagni, vegna hindrunar, þá er mælt með að setja upp samsett flautukerfi til þess að bæta úr þessari truflun. Eftir skilningi siglingaregnanna er lítið á samsett flautukerfi sem einstaka flautu. Í samsettum flautukerfum má ekki vera meira en 100 metrar á milli flautanna og flauturnar skulu þannig útbúnar, að þær gefi samtímis hljóð. Tíðni hverrar einstakrar flautu skal víkja a. m. k. um 10 rið frá tíðni annarrar.

2. Klukkur og málmtrumbur.

a) Hljóðstyrkur.

Skipsklukka eða málmtrumba eða önnur tæki, sem hafa svipuð hljóðeinkenni, skulu gefa frá sér hljóðþrýstistig, sem sé a. m. k. 110 dB í eins metra fjarlægð.

b) Gerð.

Skipsklukkur og málmtrumbur skulu smíðaðar úr efni, sem stenst ryð, og þannig gerðar, að þær gefi tæran tón. Þvermál klukkunnar, þar sem það er stærst, skal vera a. m. k. 300 mm á skipum, sem eru lengri en 20 metrar og a. m. k. 200 mm á skipum, sem eru 12—20 metrar á lengd. Þar sem það er framkvæmanlegt er mælt með að nota vélknúinn kólf til þess að tryggja jafnan kraft í klukknaðslögum, þannig klukku skal þó vera unnt að hringja með handafli. Efnismassi kólfsins skal vera a. m. k. 3 af hundraði af efnismassa klukkunnar.

3. Samþykki.

Gerð hljóðgjafataekja, hljómburður þeirra og uppsetning um borð í skipinu skal uppfylla þær kröfur, sem hlutaðeigandi, opinber yfirvöld í landi því, sem skipið er skrásett, setja.

IV. Viðauki

NEYÐARMERKI

1. Merki þau, sem hér fara á eftir, gefa til kynna, hvort sem þau eru notuð saman eða hvert fyrir sig, að skip sé í sjávarháaska og að þörf sé á aðstoð.

a) Byssuskot eða annað hvellmerki hleypt af með hér um bil einnar mínútu millibili.

b) Notkun hvers konar þokubendingatækis í sífellu.

c) Flugeldar eða sprengjur, sem varpa frá sér rauðum stjörnuljósum, og er þeim skotið einu í einu með stuttu millibili.

d) Merkið . . . - - - . . . (SOS) eftir Morsekerfi, sent með loftskeytataekjum eða öðrum merkjasenditækjum.

e) Orðið „Mayday“ kallað út í talstöð.

f) Alþjóðaneyðarmerki sent með merkjaflöggunum N.C.

g) Neyðarmerki, sem er ferhyrndur fáni og kúla eða eitthvað, sem líkist kúlu fyrir ofan eða neðan fánann.

h) Bál á skipinu (svo sem frá logandi tjörutunnu, olíutunnu o. s. frv.).

i) Fallhlífarflugeldar eða handblys, er sýna rautt ljós.

j) Reykmerki, sem gefur frá sér rauðgulan reyk.

k) Hægar og endurteknar hreyfingar upp og niður með útréttum handleggjum.

l) Loftskeyta-vekjaramerkið.

m) Talstöðvar-vekjaramerkið.

n) Merki, sem send eru frá neyðar-radíóbauju, er gefur staðarákvörðun.

2. Framangreind merki má ekki sýna eða gefa, nema í þeim tilgangi einum að gefa til kynna, að skip sé í sjávarháaska og þarfnist aðstoðar; notkun annarra merkja, sem rugla má saman við neyðarmerkin, eru bönnuð.

3. Athygli er vakin á köflum um neyðarmerki í Alþjóðlegri merkjabók, handbók um leit og björgun skipa, og svo á eftirfarandi merkjum:

a) dúk, sem er appelsínugulur og annaðhvort með svörtum ferningi eða öðru heppilegu tákni (til auðkenningar úr lofti);

b) litarefni, sem sett er í sjóinn.